

Violència Contra les dones: Nous reptes.

Article publicat a la revista L'Espurna. Núm. 16

Beatriu Masià Masià, 2011

Tamaia Viure Sense Violència

En aquest article, Beatriu Masià aborda la violència contra les dones a través de dues qüestions que constitueixen nous reptes: la victimització de les dones en l'àmbit judicial i la custòdia compartida.

Durant aquests anys de compromís de les dones que formem part de Tamaia, per visibilitzar i sensibilitzar sobre les diferents violències que s'exerceixen sobre les dones, pel sol fet de ser-ho, s'han aconseguit moltes fites, fruit del compromís, de la complicitat i de la relació entre entitats i institucions. La llei dels Drets de les dones front la violència masclista de l'any 2008 i la recent enquesta de violència masclista a Catalunya(2010) feta pel Departament d'Interior en són una bona mostra.

Aquestes fites, garantir drets per una part i conèixer la realitat del que tenim són una part imprescindible per continuar treballant per una vida lliure de totes les violències. No obstant és necessari situar també com, malgrat tenir molts instruments, hi ha sempre nous reptes o noves formes de violència que el patriarcat de forma matussera aconsegueix perpetuar.

Voldríem reflexionar especialment sobre dos qüestions, d'una banda la victimització de les dones en l'àmbit judicial, i els diferents serveis de referència en el que es continua dubtant de la credibilitat de les dones i se les sotmet massa vegades a un tracte poc curós per la seva situació. Molt sovint les dones han d'esperar en el judici molt a prop del seu agressor, han de testificar al seu costat i han de suportar les preguntes mal intencionades dels advocats de la part contrària. En aquest sentit, hauríem de remarcar també les dificultats en què es troben les dones per denunciar la violència psicològica, malgrat estigui recollida en les diferents lleis que ara per ara tenim.

L'altra qüestió que voldríem plantejar és la de la custòdia compartida, ja que un instrument que va voler ser novedós i avançat al Codi Civil Català, partint d'una suposada igualtat entre homes i dones, s'està constituint en molts casos com un instrument contra les dones. En la nostra experiència, la custòdia compartida s'està utilitzant per part de molts maltractadors com un recurs per pressionar les dones i seguir controlant-les i violentant-les. Aquest fet és especialment significatiu quan les dones han fet una separació de mutu acord pensant que seria més segur per fugir de la relació de violència, o perquè saben que no podran acreditar l'abús psicològic que han viscut.

Com sabem, les dones encara estan en una situació de més precarietat econòmica i laboral, això juga a la seva contra, ja que en lloc de ser entès com a un factor de vulnerabilitat i per tant de necessitat de protecció i reparació per part dels operadors jurídics és vist com a una dificultat de la dona per a la cura de les filles i fills, la qual cosa fa que s'atorgui la custòdia als pares, i que en molts casos les mares es quedin sense dret a l'habitatge. Aquesta situació intensifica els efectes de la violència, tant cap a la dona que queda en més precarietat i indefensió, i que a més veu exposats els seus fills i filles que han de viure amb el progenitor. Un desautoritza la mare, que l'ha maltractada i que els fa dubtar de la realitat que han viscut. Aquest fet dificulta enormement la continuïtat del vincle entre mares i filles i fills, alhora que els danya. Cal tenir molt en compte totes aquestes qüestions, ja que defineixen els nous reptes per aconseguir erradicar la violència contra les dones.

